

P7_TA(2011)0490

Tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer 2005/36/EG (2011/2024(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer¹,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer²,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 19 januari 2006 i mål C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (REG 2006),
- med beaktande av rapporten om EU-medborgarskapet 2010 – Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter (KOM(2010)0603),
- med beaktande av det offentliga samråd som kommissionen inledde i mars 2011 om direktiv 2005/36/EG,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln ”Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av Mario Montis rapport till kommissionen av den 9 maj 2010 om en ny strategi för den inre marknaden,
- med beaktande av parlamentets utfrågning med nationella parlament den 26 oktober 2010 om införlivande och tillämpning av direktiv 2005/36/EG,
- med beaktande av den undersökning som parlamentet beställde om erkännande av yrkeskvalifikationer (PE 447.514),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010 med titeln ”På väg mot en inre marknadsakt – Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi” (KOM(2010)0608),
- med beaktande av Solvits årsrapport från 2010 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat under 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om en inre marknad för europeer³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 med titeln ”Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för

¹ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

² EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 42.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0145.

inre marknaden” (KOM(2011)0206),

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 juni 2011 om modernisering av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer (KOM(2011)0367),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 juli 2011 med en sammanfattning av svaren från det offentliga samrådet om modernisering av direktivet om yrkeskvalifikationer¹,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 juli 2011 om utvärderingen av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer²,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0373/2011), och av följande skäl:
 - A. De demografiska förändringarna innebär att yrkesutövares rörlighet inom EU blir allt viktigare.
 - B. På grund av föränderliga arbetsmarknader måste reglerna för erkännande av yrkeskvalifikationer bli mer öppna för insyn, enklare och mer flexibla.
 - C. Yrkesutövares rörlighet är en nyckelfaktor för ekonomisk utveckling och en hållbar ekonomisk återhämtning.
 - D. Enligt uppgifter från Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) förväntas efterfrågan på högt utbildad arbetskraft öka med över 16 miljoner arbetstillfällen i EU under perioden fram till 2020.
 - E. Rätten att arbeta eller att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat är en grundläggande rättighet enligt fördragen och utgör ett konkret exempel på hur medborgarna kan dra nytta av den inre marknaden.
 - F. Den fria rörligheten för personer inom EU och rätten att få sina meriter och yrkeskvalifikationer erkända kommer först att fungera när de osynliga hinder som finns i dag har begränsats till ett minimum och vissa nationella bestämmelser, som för närvarande utgör oproportionerliga hinder för möjligheten att utnyttja rätten till kvalificerade arbeten, har avskaffats.
 - G. Att systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer får en optimal utformning är en förutsättning för att varje enskild person ska kunna dra full nytta av fördelarna med den fria rörligheten.
 - H. I inremarknadslagen betonas det att en modernisering av systemet för erkännande av

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-summary-replies-public-consultation-pdq_en.pdf.

² http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-evaluation-directive-200536ec_en.pdf.

yrkeskvalifikationer är avgörande för att öka den ekonomiska tillväxten och stärka yrkesutövarnas och allmänhetens förtroende.

- I. En av de främsta orsakerna till svårigheterna med att erkänna akademiska titlar och yrkeskvalifikationer är bristen på förtroende för de kriterier som används för ackreditering och tilldelning av akademiska kvalifikationer i ursprungslandet. Det är därför nödvändigt att omedelbart vidta åtgärder för automatiskt erkännande genom att avskaffa fördomar och formella nationella hinder för erkännanden.
- J. Cirka 100 000 beslut om erkännande har fattats inom ramen för direktivet sedan 2007, vilket möjliggjort rörlighet för 85 000 yrkesutövare¹.
- K. Vårdpersonal är den rörligaste gruppen bland reglerade yrkesgrupper i EU, med cirka 57 200 läkare, sjuksköterskor, tandläkare, farmaceuter, barnmorskor och veterinärer, som mellan 2007–2010 erhöll erkännande.
- L. Det finns fortfarande en klyfta mellan medborgarnas förväntningar och verkligheten, då mer än 16 procent av Solvit-fallen under 2010 gällde erkännande av yrkeskvalifikationer².
- M. Det är svårt att fastslå vilken myndighet som är behörig att erkänna yrkeskvalifikationer, och förfarandena är invecklade.
- N. Enligt direktivet om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård ska den behandlande medlemsstaten se till att information om legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal som finns förtecknad i nationella eller lokala register som upprättats i medlemsstaten görs tillgänglig för myndigheterna i andra medlemsstater, och att ett informationsutbyte sker via informationssystemet för den inre marknaden.
- O. Under 2010 gällde 220 Solvit-fall yrkeskvalifikationer och mer än två tredjedelar av dessa fall härrörde från endast fyra medlemsstater.
- P. Genom direktiv 2005/36/EG konsoliderades bestämmelserna från 15 tidigare direktiv, som antagits sedan 1960-talet.
- Q. Alla medlemsstater införlivade inte direktiv 2005/36/EG i tid. Först tre år efter den ursprungliga tidsfristen genomfördes direktivet fullt ut.
- R. En korrekt tillämpning av detta direktiv skulle stärka den mänskliga dimensionen av den inre marknaden.
- S. Införandet av europeiska yrkeskort skulle kunna förenkla och påskynda förfarandet för erkännande av yrkeskvalifikationer.

Förenkling för medborgarna

- 1. Europaparlamentet anser att den fria rörligheten för ett växande antal högkvalificerade

¹ Europeiska kommissionen: ”Utvärdering av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer”, Bryssel, 5.7.2011.

² Europeiska kommissionen, GD Inre marknaden, Solvits rapport 2010 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat under 2010 (2011).

personer och arbetstagare är en av de främsta fördelarna med det europeiska samarbetet och med en konkurrenskraftig inre marknad, en viktig faktor för utvecklingen av ekonomierna i EU och en rättighet för alla EU-medborgare. Parlamentet anser bestämt att rörligheten för arbetstagare bör öka för EU-medborgarna och att indirekta hinder bör undanröjas, under förutsättning att balans uppnås mellan rörlighet och kvalitet.

2. Europaparlamentet uppmuntrar alla initiativ för att underlätta gränsöverskridande rörlighet som ett sätt att få arbetsmarknaden att fungera effektivt och som ett sätt att öka den ekonomiska tillväxten inom EU. Parlamentet anser att direktiv 2005/36/EG måste moderniseras för att en tydlig och stärkt rättslig ram ska kunna garanteras.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare uppmuntra rörlighet bland yrkesutövare. Parlamentet anser det vara oroande att relativt få yrkesutövare är rörliga och föreslår att strategier utarbetas för att komma till rätta med detta problem. Parlamentet betonar resultaten av den nyligen genomförda Eurobarometerundersökningen, enligt vilka mer än 50 procent av de unga i Europa är villiga eller ivriga att arbeta utomlands¹.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att informera sina medborgare och yrkesutövare om direktivets fördelar.
5. Europaparlamentet anser att en dialog mellan berörda parter med målsättningen att regelbundet uppdatera kraven för grundutbildning, erkännande av yrkeserfarenhet och fortbildning spelar en väsentlig roll för harmoniseringen av utbildningarna. Parlamentet anser dock att problemet med de utbildningsmässiga skillnaderna inte kommer att kunna lösas på ett tydligt och tillfredsställande sätt genom att det över de nationella ordningarna införs en ”tjugoåttonde ordning”.
6. Europaparlamentet påpekar att de flesta deltagarna i kommissionens offentliga samråd motsätter sig principen om partiellt tillträde till ett yrke, en princip som är svår att övervaka i praktiken och som måste förtydligas. Parlamentet betonar emellertid att partiellt tillträde till ett yrke kan medföra fördelar, men endast för de yrken inom vilka arbetsuppgifterna tydligt kan avgränsas. Parlamentet efterlyser en grundlig utvärdering av principen och föreslår att den ska tillämpas från fall till fall, men inte gälla de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet.
7. Europaparlamentet gläder sig över den allmänna framgången för förfarandet med automatiskt erkännande. Parlamentet understryker dock att förfarandet för erkännande inom ramen för den generella ordningen baserad på yrkeserfarenhet är onödigt komplicerat och arbetsdrygt, både för de behöriga myndigheterna och för de personer som utövar vissa yrken.
8. Europaparlamentet understryker betydelsen av systemet med förhandsunderrättelse, men konstaterar samtidigt att många betänkligheter restes vid kommissionens offentliga samråd 2011 och att åtgärder för att tillfälligt förbättra rörligheten för yrkesutövare därför bör utgöra en nyckelaspekt i den kommande översynen av direktivet om yrkeskvalifikationer. Parlamentet begär ytterligare förtydliganden av begreppet tillhandahållande av tjänster på tillfällig grund och påpekar det skulle vara omöjligt att

¹ Europeiska kommissionen – Flash Eurobarometer: ”Unga på väg: analysrapport”, maj 2011.

fastställa en enda definition för samtliga yrken och att en sådan definition dessutom skulle äventyra subsidiariteten.

9. Europaparlamentet hävdar att de behöriga myndigheterna har problem med att tillämpa systemet med förhandsunderrättelse, eftersom det inte finns någon konsekvent metod för att bedöma en tjänsts tillfälliga natur och det är mycket svårt att övervaka tjänsteleverantörernas verksamhet på fältet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de nuvarande bestämmelserna i artikel 7 i direktivet och tillhandahålla ytterligare förklaringar när det gäller befintlig rättspraxis, särskilt i fråga om yrken som har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sina slutsatser för parlamentet.
10. Europaparlamentet betonar att artikel 7.4 i direktivet, vilken tillåter medlemsstater att i förväg kontrollera kvalifikationerna när det gäller yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som ännu inte omfattas av automatiskt erkännande, anses vara synnerligen viktig av en stor majoritet av berörda parter. Parlamentet anser dock att medlemsstaterna för att öka insynen bör klargöra vilka yrken de anser har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet.
11. Europaparlamentet instämmer i kommissionens uppfattning att begreppet ”reglerad utbildning” är för snävt och att det därför på ett otillbörligt sätt kan påverka rörligheten på tillfällig grund för yrkesutövare. Parlamentet anser att begreppet bör omfatta alla utbildningar som medger utövande av det aktuella yrket i ursprungsmedlemsstaten.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra att en underrättelse om tillfällig rörlighet i princip bör vara giltig på en medlemsstats hela territorium och att undersöka om det behövs en årlig underrättelse.
13. Europaparlamentet kräver att tjänsteleverantörer som levererar tjänster uteslutande till konsumenter som de åtföljer till andra medlemsstater och som därmed inte har någon kontakt med de lokala konsumenterna i den mottagande medlemsstaten (t.ex. reseledare, tränare, medicinsk personal som åtföljer idrottare), ska undantas från den underrättelseplikt som avses i artikel 7. Parlamentet anser att detta bör gälla för alla tjänster som inte rör folkhälsa och säkerhet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna och konsolidera de olika informationskällor som för närvarande finns tillgängliga för frågor om erkännande av yrkeskvalifikationer – inbegripet nationella kontaktpunkter och branschorganisationer – med webbportalen ”Ditt Europa”, där det hänvisas till de gemensamma kontaktpunkter som för närvarande finns tillgängliga inom ramen för tjänstedirektivet. Parlamentet menar att detta kommer att ge yrkesutövarna tillgång till en offentlig hemsida, på sitt eget språk, där de kan ladda upp handlingar, få tillgång till och skriva ut sina yrkeskort samt erhålla aktuell information om erkännandeförfarandet och administrativ information om behöriga myndigheter, branschorganisationer och de handlingar som ska lämnas in.
15. Europaparlamentet menar att dialogen och informationsutbytet inom varje yrke, liksom samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och nationella kontaktpunkter måste förbättras både på nationell nivå och mellan medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra det lättare för nätverk av behöriga myndigheter och branschorganisationer för de rörligaste yrkesgrupperna att utbyta allmän information om nationella förfaranden och utbildningskrav, dela bästa praxis och utreda möjligheterna för

djupare samarbete, exempelvis i form av gemensamma plattformar. Parlamentet anser att offentliga myndigheter och arbetsmarknadens parter måste inleda en strukturerad dialog om hur man bättre skulle kunna integrera ungdomar i yrkeslivet.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivisera myndigheternas informationsspridning både om arbetstagarnas rättigheter och om förfarandena för erkännande av yrkeskvalifikationer för att begränsa alla former av avskräckande byråkrati som hämmar rörligheten.
17. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att använda modern kommunikationsteknik, inbegripet databaser och förfaranden för registrering online, i syfte att garantera att de frister som fastställts inom ramen för den generella ordningen för erkännande respekteras och att betydande framsteg uppnås när det gäller tillgång till information och kunskap om förfaranden.
18. Europaparlamentet anser att behöriga myndigheter måste åläggas en skyldighet att tillhandahålla alla andra behöriga myndigheter inom en given yrkeskategori uppdaterade kontaktuppgifter.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa riktlinjer för den tidsfrist inom vilken en person som lämnar in fullständiga handlingar bör kunna förvänta sig att få ett svar från den behöriga myndigheten. En förkortning av denna tidsfrist genom ökad användning av informationssystemet för den inre marknaden och genom optimering av förfarandena skulle också underlätta rörligheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga resurser för att man inom en rimlig tidsfrist ska kunna erkänna yrkeskvalifikationer.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och kommissionen att säkra större öppenhet, så att sökande eller berörda personer kan få en fullständig förklaring till varför deras utbildningsbevis eller yrkeskvalifikationer inte erkänns.
21. Europaparlamentet menar att det nuvarande förfarandet för att anmäla nya examensbevis är alltför komplicerat. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra det lättare att anmäla nya examensbevis och att snabbare uppdatera bilaga V i direktivet.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och kommissionen att se till att erkännandet av examens- och utbildningsbevis motsvarar erkännandet av yrkeskvalifikationer, i syfte att skapa en verklig inre marknad på europeisk och internationell nivå och på detta sätt undvika att reglera sådant som redan har reglerats.
23. Europaparlamentet betonar att kompensationsåtgärder, som gör det möjligt för behöriga myndigheter att införa ett lämplighetsprov eller en anpassningsperiod på högst tre år och som spelar en ovärderlig roll när det gäller att trygga konsument- och patientsäkerheten, måste ses över så att man kan bedöma om de är lämpliga för att lösa befintliga problem. Parlamentet efterlyser bättre förklaringar och en utvärdering av uppförandekoden för att hjälpa behöriga myndigheter.
24. Europaparlamentet begär att icke-bindande EU-riktlinjer för tillämpningen av kompensationsåtgärder ska utarbetas i samråd med behöriga myndigheter,

branschorganisationer, medlemsstater och Europaparlamentet.

25. Europaparlamentet betonar att bedömningen av kvalifikationsnivåer enligt artikel 11 är särskilt komplicerad och kostsam för myndigheterna och mycket svårbegriplig för medborgarna. Parlamentet menar att de fem kvalifikationsnivåerna i artikel 11 ofta leder till förväxling med de åtta kvalifikationsnivåerna i den europeiska referensramen för kvalifikationer. Parlamentet håller med kommissionen om att en strykning av artikel 11 och bilagorna II och III skulle innebära att de behöriga myndigheterna inte längre måste besluta enligt på förhand fastställda kvalifikationsnivåer om en sökande uppfyller utbildningsvillkoren, utan kan koncentrera sig på att fastställa om det finns väsentliga skillnader mellan utbildningarna och därmed avgöra om det krävs kompensationsåtgärder. Parlamentet konstaterar därför att en strykning av kvalifikationsnivåerna, däribland bilagorna II och III, skulle förenkla erkännandeförfarandet avsevärt.
26. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna fortfarande har mycket olika utbildningssystem. I kraven på skolgångens minimilängd för vissa utbildningar måste därför också inräknas de tider som eleverna i utbildningssystem som varvar teori och praktik brukar gå i yrkesskola.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna att med stöd av kommissionen inleda studier i syfte att ta fram en gemensam EU-taxonomi för kunskaper, kvalifikationer och yrken för att undersöka om formella titlar och yrken täcker in samma kunskaper och kvalifikationer i de olika medlemsstaterna och för att utveckla ett europeiskt analysverktyg.
28. Europaparlamentet anser att uppförandekoden i större utsträckning måste spridas för att garantera ett mer effektivt genomförande av direktivet, eftersom detta skulle främja en enhetlig tolkning av bestämmelserna.

Uppdatering av befintliga bestämmelser

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att återinföra mekanismerna för dialog mellan medlemsstater, behöriga myndigheter och branschorganisationer i syfte att så regelbundet som möjligt och i enlighet med vetenskaplig och teknisk utveckling uppdatera minimikraven för utbildning för sektorsyrken så att dessa återspeglar nuvarande yrkespraxis, uppdatera den nuvarande klassificeringen av ekonomisk verksamhet baserad på yrkeserfarenhet och införa en enkel mekanism för att kontinuerligt uppdatera minimikraven för utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att med hänsyn till den framtida utvecklingen av Bologna- och Köpenhamnsprocesserna undersöka möjligheten att införa ett kompetensbaserat tillvägagångssätt genom att fastställa minimikrav för utbildning, inte bara när det gäller utbildningens längd utan också i fråga om resultatet av lärandet.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte splittra förfarandet för modernisering av det automatiska erkännandet, som det föreslås i grönboken, och att se till att parlamentet får möjlighet att utöva lämplig tillsyn vid betydande ändringar av direktivet.
31. Europaparlamentet välkomnar de reformer som nyligen genomförts som en del av Bolognaprocessen och de fördelar denna process medför för europeiska studenter när det

gäller rörlighet och anställbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att göra det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS) mera öppet och jämförbart så att det kan utvecklas till ett centralt verktyg som underlättar ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och därigenom också rörlighet.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta betydelsen av standardiserade utbildningsmål och kliniska kunskaper när minimikrav på utbildning fastställs.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att i framtiden ytterligare utvidga användningsområdet för automatiskt erkännande.
34. Europaparlamentet begär ytterligare klargöranden avseende den föreslagna förlängningen av den allmänna skolgången som ett inträdeskrav för sjuksköterske- och barnmorskeutbildningen.
35. Europaparlamentet begär ytterligare klargöranden när det gäller förslaget att stryka artikel 21.4 i direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att jämföra sina minimikrav för utbildning och att mer regelbundet utbyta information sinsemellan och med de behöriga myndigheterna i syfte att få till stånd en tillnärmning av dessa minimikrav.
37. Europaparlamentet påpekar att utvärderingen av genomförandet av direktiv 2005/36/EG förutsätter att det upprättas en förteckning över sådana examensbevis eller andra intyg över formella kvalifikationer som erkänns i en eller flera medlemsstater men som inte erkänns i andra medlemsstater. Förteckningen bör också omfatta fall där medborgare, som har tagit examen i en annan medlemsstat än sin ursprungsmedlemsstat, inte får sina examensbevis erkända då de återvänder till sin ursprungsmedlemsstat.
38. Europaparlamentet understryker det stora antalet reglerade yrken i Europeiska unionen och uppmanar medlemsstaterna att se över grunderna för klassificeringen av vissa yrken för att undersöka om formella titlar och yrken täcker in samma kunskaper och kvalifikationer i alla medlemsstaterna. Parlamentet anser att en minskning av det totala antalet reglerade yrken i EU skulle förbättra rörligheten. Parlamentet påpekar dock att en klassificering kan vara motiverad ur konsumentskyddshänseende, i synnerhet för vårdyrken samt för juridiska och tekniska yrken.
39. Europaparlamentet menar att det effektivaste sättet att möjliggöra fri rörlighet för yrkesutövare skulle vara att minska antalet reglerade yrken i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att i ett omarbetat direktiv inkludera en mekanism genom vilken medlemsstater kan se över sina bestämmelser, med undantag av de bestämmelser som hänförs till vårdyrken, och stryka dem om de inte är proportionerliga.

Uppgradering av folkhälsan och säkerheten

40. Europaparlamentet menar att tryggheten av konsument- och patientsäkerheten är ett väsentligt mål vid översynen av direktivet och att rörligheten måste säkras samtidigt som säkerheten garanteras för att direktivet ska kunna bli framgångsrikt. Parlamentet uppmärksammar vårdpersonalens särskilda ställning.
41. Europaparlamentet framhåller att det uppstått allvarliga problem i samband med att

yrkesutövare fortsatt att utöva sitt yrke inom EU trots att deras tillstånd tillfälligt eller permanent dragits in.

42. Europaparlamentet kräver att man inom ramen för informationssystemet för den inre marknaden inrättar ett proaktivt varningssystem för de yrken som ännu inte omfattas av tjänstedirektivet, vilket skulle göra det obligatoriskt att utfärda en varning till alla medlemsstater när regleringsåtgärder vidtas med avseende på en yrkesutövares registrering eller rätt att tillhandahålla tjänster, förutsatt att varningssystemet inte innehåller några andra uppgifter, respekterar oskuldspresumtionen och uppfyller befintliga dataskyddsbestämmelser.
43. Europaparlamentet påpekar att allmänheten och patienter behöver bättre garantier för att vårdpersonal, som beviljas erkännande, har hållit sina kvalifikationer och kunskaper ajour.
44. Europaparlamentet framhåller berörda parter uppmaning att i högre grad betona kontinuerlig yrkesutveckling, inbegripet formellt, icke-formellt och informellt (livslångt) lärande, liksom behovet av att utvärdera denna. Parlamentet påpekar att global konkurrens och inriktningen mot en kunskapsbaserad ekonomi skapar nya utmaningar för kunskapsutveckling och utbildning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka metoder för dokumentering av alla former av lärande, eventuellt genom det europeiska kunskapsasset och den europeiska ramen för kvalifikationer samt genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI), och att utforma en jämförelsetabell över de olika system för kontinuerlig yrkesutveckling som finns i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att när det gäller vårdpersonal bedöma om kompensationsåtgärder kunde vara en lämplig lösning på de varierande nivåerna på kontinuerlig yrkesutveckling i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att tillhandahålla information om kontinuerlig yrkesutveckling under erkännandeförfarandet, att utbyta bästa praxis inom detta område och att utbyta information om kontinuerlig yrkesutveckling, särskilt när det gäller de sektorer och medlemsstater där sådan utveckling är obligatorisk.
45. Parlamentet framhåller betydelsen av att kontinuerlig yrkesutbildning skräddarsys efter arbetsmarknadens behov i varje medlemsstat för att säkra ett bättre utnyttjande av utbildningsresurserna för de anställda.
46. Europaparlamentet betonar att en utvidgning av erkännandeförfarandet till att också omfatta yrkeskvalifikationer från tredjeländer kan leda till missbruk av ordningen i form av ”forum shopping” (försök att utnyttja den lagstiftning som är mest gynnsam), och detta skulle bli mycket farligt för de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten.
47. Europaparlamentet insisterar på att det för vårdpersonal är synnerligen viktigt att kunna kommunicera med kolleger och patienter för att undvika farliga och potentiellt livshotande situationer.
48. Europaparlamentet anser att artikel 53 i direktiv 2005/36/EG avseende språkkunskaper måste klarläggas, eftersom det råder ständig oenighet om tolkningen av denna bestämmelse i kommissionen, EU-domstolen och medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se över kraven på språkkunskaper inom vårdyrkena genom att ge de behöriga myndigheterna nödvändig

flexibilitet för att fastställa och, uteslutande vid behov, testa yrkesutövares tekniska och muntliga språkkunskaper som en del av erkännandeförfarandet. Parlamentet anser att man inte bör begränsa en arbetsgivares möjlighet att själv kontrollera yrkesutövarnas språkkunskaper i förbindelse med rekrytering till en given tjänst, men att proportionalitetsprincipen genomgående bör tillämpas så att sådana tester inte blir ett ytterligare hinder.

49. Europaparlamentet anser att språkkunskaper är avgörande för att underlätta en yrkesutövares integrering i ett annat land, garantera de tillhandahållna tjänsternas kvalitet och trygga konsument- och patientsäkerheten.
50. Europaparlamentet betonar att för att skydda patienter bör yrkesutövare som tillhandahåller elektroniska sjukvårdstjänster erbjuda samma kvalitets- och säkerhetsnormer som krävs vid tillhandahållandet av icke-elektroniska sjukvårdstjänster. Parlamentet anser att det därför bör klargöras att kraven i detta direktiv och, vid behov, ytterligare krav bör gälla personer som tillhandahåller elektroniska sjukvårdstjänster.
51. Europaparlamentet påpekar att utvecklingen av e-hälsa och av ett system för distansvård kräver att sjuksköterskor och läkare efter sin utbildning kan ta hand om patienter av olika nationalitet. Det kommer därför att bli nödvändigt att främja samarbete mellan utbildningscentrum, sjukhus och universitet i olika länder så att vårdpersonal och nyutexaminerade kan vårda patienter med hjälp av dessa instrument.

Integrering av yrkesutövare och ökat förtroende för ordningen

52. Europaparlamentet välkomnar resultaten av de pilotprojekt avseende yrkeskort som utlovades vid forumet för den inre marknaden i Kraków. Parlamentet insisterar på att alla yrkeskort måste vara frivilliga, styrka genomförd utbildning och yrkeserfarenhet och vara kopplade till informationssystemet för den inre marknaden. Parlamentet anser att ett yrkeskort skulle kunna vara ett användbart verktyg för att främja rörlighet för vissa yrkesgrupper, förenkla de administrativa förfarandena och förbättra säkerheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att, innan ett yrkeskort införs, styrka det möjliga mervärdet för erkännandeförfarandet. Parlamentet betonar att införandet av yrkeskort måste uppfylla särskilda säkerhetskrav och dataskyddskrav, och insisterar på att nödvändiga skyddsåtgärder mot missbruk och bedrägeri måste vidtas.
53. Europaparlamentet upprepar att om EU ska kunna minska skillnaderna i alla EU-medlemsstaternas genomförande och tillämpning av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer måste alla medlemsstater ha större förtroende för varandras system.
54. Europaparlamentet stöder förslaget att utvidga informationssystemet för den inre marknaden till att omfatta de yrken som ännu inte omfattas av det i enlighet med förslaget till förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen)¹ samt de yrken som inte finns med i direktiv 2005/36/EG.
55. Europaparlamentet kräver att det ska bli obligatoriskt för behöriga myndigheter att

¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), (KOM(2011)0522).

tillämpa informationssystemet för den inre marknaden i syfte att underlätta ett proaktivt administrativt samarbete och förenkla erkännandeförfarandena. Parlamentet anser att informationssystemet för den inre marknaden ytterligare kan stärkas, exempelvis genom att tillgängliga funktioner utvidgas för att underlätta nationella myndigheters arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa strukturer för utbildning och tekniskt stöd i syfte att i effektivitetshänseende dra så stora fördelar som möjligt av systemet.

56. Europaparlamentet efterlyser ökad rörlighet för utexaminerade och begär att domen i målet Morgenbesser följs¹. Parlamentet menar att medlemsstaterna bör stödja betald och handledd praktik för utexaminerade från andra medlemsstater om de erbjuder sina egna medborgare en sådan möjlighet. Parlamentet betonar också att den yrkeserfarenhet som förvärvats under den handledda praktiken bör erkännas i hemmedlemsstaten.
57. Europaparlamentet framhåller att konceptet med gemensamma plattformar, som fastställs i artikel 15 i direktivet, inte varit framgångsrikt eftersom det för närvarande inte finns någon sådan plattform. Parlamentet menar att plattformarna har potential att utvecklas till användbara verktyg som underlättar rörligheten och att de bör utformas och kontrolleras av yrkesutövarna själva. Parlamentet välkomnar kommissionens önskan att förbättra detta koncept i en reviderad artikel. Parlamentet uppmanar kommissionen att dels ge medlemsstaterna nödvändig flexibilitet så att de kan välja om de vill delta i en gemensam plattform, dels sänka tröskeln för medlemsstaternas deltagande.
58. Europaparlamentet anser att inrättandet av en gemensam plattform bör vara avhängigt av ett inre marknadstest och föremål för parlamentarisk kontroll.
59. Europaparlamentet betonar att dataskydd bör integreras i detta direktiv, i enlighet med direktiv 95/46/EG, och att översyner av detta direktiv också bör omfatta den utveckling som skett avseende bestämmelser om dataskydd. Parlamentet anser att det bör finnas uppdaterad kontaktinformation tillgänglig för den behöriga myndighet som är ansvarig för datahantering och klara tillvägagångssätt för lagring och användning av uppgifter om yrkesutövare samt riktlinjer för korrigerings av felaktig information.
60. Europaparlamentet konstaterar att förhandlingarna mellan EU och Schweiz har resulterat i ett avtal som avser ändring av bilaga III till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, i syfte att inkludera direktiv 2005/36/EG. Parlamentet konstaterar att det i avtalet föreskrivs en provisorisk tillämpning av största delen av direktivet, med undantag av avdelning II, som kräver anpassningar i Schweiz, och att rådets beslut avseende ovan nämnda avtal kommer att upphöra att gälla om Schweiz inte inom 24 månader från det att beslutet har antagits meddelar att landet slutfört sina interna förfaranden för genomförandet av beslutet. Parlamentet åtar sig att nära följa utvecklingen i denna fråga.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att en eventuell reviderad version av direktivet har införlivats på ett korrekt sätt vid den fastställda tidsfristens utgång. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge direktivet vederbörlig prioritet.

¹ EU-domstolens dom av den 13 november 2003, mål C-313/01, Morgenbesser, I-13467.

o

o o

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.